

Geboren en getogen in Jette en toch in aanmerking komen voor deze reeks, als je het parcours bekijkt dat Myriam Nouri de afgelopen 40 jaar heeft doorlopen, dat kan je niet anders dan dat meer dan terecht vinden. Tunesië is namelijk een constante in haar leven...

Beweren dat Myriam Nouri een geboren en getogen Jetse is, is eigenlijk de waarheid een beetje oneer aandoen. Eigenlijk groeide ze op in Laken, maar toen ze in 2004 trouwde, verhuisde het jonge koppel naar het andere einde van de straat, net over de gemeentegrens met Jette. Haar Tunesische roots kreeg ze mee van haar ouders die halfweg de jaren '70 beslisten hun geluk in België te beproeven. Zelf beweert deze goedlachse Jetse zich fiftyfifty Belgisch-Tunesische te voelen. 'Van mijn zesde tot mijn negende heb ik in Tunesië gewoond en die drie jaar hebben mij getekend, maar dan in de positieve zin van het woord', motiveert ze haar bewering. 'Ik denk met veel liefde terug aan de zorgenloze dagen die ik er beleefde en de zalige momenten met mijn grootmoeder.'

Noord- en Zuid-Tunesië

Ook op latere leeftijd zorgt Myriam Nouri ervoor dat de banden met Tunesië zeker niet verslappen, en daar komt af en toe een gelukkig toeval bij kijken, bijvoorbeeld in de persoon van Cupido... Zo leert ze Habib kennen, een jonge Tunesiër die geneeskunde studeert aan de VUB. Het koppel trouwde en kreeg twee kinderen: Sayf (13) en Maya (10). 'Aangezien hij pas op zijn 18de naar België is gekomen, is zijn band met Tunesië uiteraard nog sterker dan die van mij', heeft zijn echtgenote toe. 'Logisch dus dat we onze jaarlijkse zomervakanties doorbrengen bij zijn familie, die in het noorden van het land woont. Maar een bezoekje aan mijn familie in het zuiden hoort er natuurlijk ook altijd bij!' Of ze er ooit naartoe wil verhuizen? 'Zes maanden hier en zes maanden onder de Tu-

nesische zon, dat zou mijn man zeker zien zitten. Maar zolang de kinderen school lopen, is dat niet aan de orde', houdt Myriam Nouri de boot enigszins af.

Arabische lente

Tunesië is een land dat de afgelopen jaren politiek door woelig water voer. Het begon allemaal met de protesten eind 2010 die leidden tot de Jasmijnrevolutie en het aftreden van toenmalig president en dictator Ben Ali.

“

Ik herinner me de Jasmijnrevolutie nog levendig, inclusief de schoten van de snipers op het dak en de rondcirkelende helikopters!

'De revolutie en de daaropvolgende Arabische lente heb ik zowat live meegemaakt', klinkt het. 'Ik belde mijn nicht Boutheina bijna elke week en ik herinner me de Skype-gesprekken van begin 2011 als de dag van gisteren, inclusief de schoten van de snipers op het dak en de rondcirkelende helikopters!' Ondertussen heeft het land sinds eind vorig jaar een onafhankelijke president, maar leverden de parlementsverkiezingen voorlopig nog geen nieuwe regering op. 'Het ziet ernaar uit dat we dit jaar opnieuw naar de stembus zullen mogen trekken', weet Myriam Nouri ons te melden.

Van feest naar feest

Tijdens ons gesprek is een brugje van de politiek – met onder meer een islamistische partij binnen het Tunesische politieke spectrum – naar religie gauw gemaakt. En wat blijkt? Als praktiserende moslima gaf Myriam Nouri ooit katholieke godsdienstles! En voor haar is dat blijkbaar de gewoonste zaak van de wereld. 'Het is zelf zo dat wij hier thuis de feesten van beide godsdiensten vieren', lacht ze. 'Om je een voorbeeld te geven: elk jaar staat hier in de woonkamer een enorme kerstboom, maar ook de ramadan en het afsluitende Suikerfeest slaan we niet over!' Naast de religieuze feestdagen zijn er uiteraard nog andere feestelijke gelegenheden. Zo blaast op de dag van onze ontmoeting zoon Sayf 13 kaarsjes uit en werd het weekend daarvoor de negende verjaardag van de revolutie gevierd. Aan redenen om te feesten blijkbaar geen gebrek bij deze Belgisch-Tunesische familie...